

İDARE MERKEZİ
ANKARA, İstanbul Caddesi
Maarif Eminliği yanında

İSTANBUL BÜROSU
İstanbul, Ankara Caddesi
No — 87

HAYAT

Fiatı her yerde 15 kuruş
seneliği, posta ile 7,5 Türk Lirası
(Ecnebi Memleketlere 7,5 Dollar)

Abona ve ilan için İstanbul
bürosuna muracaat edilir
Yazı işlerinin mercii Ankara
merkezidir

Hayata, daima hayata.. Dünyaya daha çok hayat katalım!

— NIETZSCHE —

Cilt: IV

Ankara , 15 Teşrinisani , 1928

Sayı: 103

Bestekâr Guno ve kör

—«Ernest Legouve» den tercüme—

Bir haftadanberi köydeydik. Hazırandı. Bahçenin bütün kokuları açık pencerelerden salona giriyordu. Guno piyanonun önünden henüz kalkmıştı. Musikiden sonra sanat hakkında samimî bir musahabe başlamıştı. Gunonun ağzında söz adeta bestelerinden birinin ahengini alırdı. Yazın Bethowen ve Mozart saatları dediğimiz bazı musiki saatlerimizde komşularımızdan bir âma köylünün arasına kendi küçük kulübelerini bizim evimizden ayıran çimenli ince yoldan geçtiğini, bahçe duvarımızın dibine oturduğunu ve saatlerce musikimizi dinlediğini anlattım.

Guno:

— Bu adam için bir parça söylemeyi ne kadar isterdim, dedi.

— Sahimi aziz dostum, dedim, bundan kolay bir şey yok. Jak ismindeki bu adam nerdeyse işinden döner.

Filhakika biraz sonra kısa boylu, kavî bünyeli bir adamın elindeki sopa ile yerleri yoklayarak karşıdan geldiğini gördük.

Guno:

— Bu adam yalnız mı geliyor? dedi.

— Zevcesi onu kapıya kadar getirir.. Bahçeye çıkınca kimseye ihtiyacı kalmaz.. Yolu biliyor.

Kapı önündeki taş merdivenden inerek ona doğru yürüdük:

— Jak, Dostlarımızdan biri sizi görmek istiyor, dedim.

O cevap verdi:

— Madem ki sizin dostlarınızdan imiş, her hâlde iyi bir zat olması lâzım.

— Evet Jak... Çok iyi bir zat.. Yirmi senedenberi yalnız Fransada değil Avrupa ve Amerikada da her kese iyilik etmekle meşgul.

Kör saf bir tavırla:

— Demek çok zengin, diye bağırdı.

— Değil.

— O hâlde insanlara ne vasıta ile iyilik edebiliyor?

— Musiki ile.

Kör birdenbire heyecanlanarak:

— Musiki ile mi? dedi.

— Evet Jak... bu adamın başı güzel nağmelerle dolu... istediği zaman onları birer birer çıkarıyor, tatlı bir sesle terennüm ediyor, sonra milyonlarca ses onları tekrar ediyor. Bu nağmeler bu suretle - sesleri yer yüzüne düşen, ızdırıp çekenleri teselli, çekmeyenleri teshir eden gök kuşları gibi bütün dünyaya dolaşıyor.

— Şu hâlde bu zatın başında adeta bir kuş yuvası var.

— Evet Jak. Biliyormusunuz o sizi ne diye görmek istedi. Sırf sizin için bir parça terennüm etmek arzusuyla.

Kör:

— Benim için mi? benim için mi?

diye bağırdı. Guno onun elini tutarak:

— Evet, dedi, salona girinizde oturunuz.

— Salona mı? Benim kunduralarını çamur içinde. Yalnız müsadelererseniz merdiven basamaklarından birine oturayım.. Bu benim pek sevdiğim bir yerdir.

— Nasıl isterseniz.

Guno piyanoya geçti. Jak merdivene oturarak sopasını bacakları arasına aldı, sönmüş gözlerini gök yüzüne kaldırdı. Guno yarım saatten fazla terennüm etti. "Faust," "Guillaume Tell," "Mireille," geçiyor, bütün bu ölmez nağmeler karışık ve derin heyecanlar, göz yaşlarına kadar giden titremeler içinde körün yüzüne aksediyordu. Guno susduğu zaman Jak ayaga kalktı. Bestekâr ona doğru yürüdü. Jak titreyen bir sesle: "Teşekkür ederim, dedi bir saat içinde felaketimi hiç hatırıma getirmedi."

REŞAT NURİ

Sefiller

Bir duvarın dibinde bu siyah gölgelerin
Çıplak derilerine soğuğu vurmuş yerin,
Fırtına yüzlerinde inledi derin derin,
Yırtık göğüslerinde on canavar kudurdu.

Kim koymuş merhameti mukaddes ayetine
Böyle mi bakacaktı o nebi ümmetine,
Her kaldırım taşının izi olan etine,
Çürümüş gözlerinden yaşlar akıttı durdu.

Bin kere dudakları çocuklarına deydi.
Bu uzun göz yaşları bu ahedişler neydi?
Namusunu bir gece beş paraye vereydi
Bu nemli, soğuk yerden o çoktan kurtulurdu.

Dinleyin, iniliyor ölmeden aç kalanlar.
Tıkansın, uzun uzun ölümü çalan çanlar:
Hançerin kabzasından akarken kızıl kanlar
Kaç kere çocuklara, bir de kendine vurdu!

ALİ RAUF